

نقد فلسفی «لذت زیبایی»

اگر هنر با اوصاف فطری و طبیعی انسان و سپس با اوصاف الهی طبیعت همراه شد، آنگاه می‌توان آن هنر را، هنر دینی دانست.

اگر هنر با اوصاف فطری و طبیعی انسان و سپس با اوصاف الهی طبیعت همراه شد، آنگاه می‌توان آن هنر را، هنر دینی دانست.

به گزارش خبرنگار مهر، متن زیر یادداشتی از حجت الاسلام سیدحسین حسینی عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی است که در ادامه می‌خوانید:

می‌توان ساعت‌shy& ها نشست و از یکخط زیبا لذت برد؛ همچنان که می‌توان ساعت‌shy& ها نشست و از هنر زیبا، و انسان زیبا، و طبیعت زیبا نیز لذت برد...

یک معیار مشترک اما، پرچالش وجود دارد؛ خطی مشترک از لذت زیبایی یک خط تحریری تا هنر انسانی و تا انسان طبیعی و تا طبیعت الهی؛ چه اینکه معیارshy& و چارچوب های زیبایی و لذت انسانی را می‌توان همshy& داستان دانست.

لذت انسان در سازواری و تناسب با شاخصهshy& هایی است که مولفهshy& های زیبایی قلمداد می‌شوند.

پس اگر از این خط، لذت می‌shy& بریم چون زیباست؛ و زیباست، به دلیل وجود نشانهshy& های زیبایی مانند:

یک: «هماهنگی و نظم»، در برابر بیshy& تناسبی، بیshy& توازنی، آشفتگی، و بهمshy& ریختگی(۱).

دو: «ساده و بیshy& تکلف»، در برابر پیچیدگیshy& های غیر طبیعی و مصنوعی تظاهرامیز.

سه: «آرامش و سکون»، در برابر امری که به ایجاد اضطراب و آشوب های روانی و فکری می‌shy& انجامد.

چهار: «ظرافت و دقت»، در برابر درشتی، زمختی، و بیshy& توجهی به ریزهshy& کاری های هنری.

پنج: «تحرّک و تغییر»، در برابر امر ساکن، راکد و بسیطی که غیر قابل انعطاف است.

شش: «شور و وَجد» و ایجاد انگیزهٔ مدام، در برابر تغییر یکنواخت و حرکت ثابت.

هفت: «استحکام و اصالت»، در برابر امری متزلزل، بیshy& بنیان، و همراه با شلختگی.

هشت: «قوّت و عمق»، در برابر ضعف، و یا تأثیرگذاری اموری مقطعی، زودگذر و موقتی.

نه: «قدرت و مهارت»، در برابر کارهای ابتدایی و غیرتخصصی.

ده: «گرم و صمیمی»، در برابر امری سرد، بیshy& روح و بدون جاذبهshy& های برقراری ارتباط با مخاطب.

یازده: «قانونshy& مند و جهتshy& دار»، در برابر امر بیshy& قاعده و فاقد قواعد و منطق خاص.

دوازده: «تعالی و پیشshy& روندگی»، در برابر امور پست و پلشت که فاقد توان افزایشی رشد و تعالی روحیshy& اند چرا که امر زیبا، انسان را به سمت اعتلاء و ارتقاء انسانی سوق می‌shy& دهد.

سیزده: «جَلای روح و تجلّی پاک نفسی»، در برابر ظهور اوصافی مانند نفاق و دروغ، چه اینکه اثر زیبا به انسان، حسّ

